

Niektorí ľudia kladú požiadavky lásky do konfliktu s nárokmi Božieho zákona.

Je to v súlade s učením Biblie a napomôže to posväteniu?

Nemyslíme si, že by táto myšlienka bola na úžitok. Je pravda, že *plnosťou zákona je láska* (Rímskym 13:10), ale to nie je totožné s tvrdením, že láska je nad zákonom. Dnes často počujeme, že mimomanželský sex a cudzoložstvo sú prijateľné, ak ich sprevádza pravá láska.

Počúvame, že praktizovanie homosexuality je prijateľné v prípade, že sa na tom zúčastnení láskyplne dohodli. Pripúšťa sa umelé prerušenie tehotenstva, ak motívmi zákroku sú láska a súcit. Dozvedáme sa, že láska a súcit oprávňujú legalizáciu eutanázie.

Chcú od nás, aby sme zvážili, či nenastal čas pristúpiť na genetické úpravy ľudských údov alebo dokonca na „klonovanie“ ľudských bytostí. Odôvodňujú to tým, že to prinesie úžitok ľudskému pokoleniu. Ani raz sa však nezmienia o zneužití takýchto experimentov. Vôľa Boha stvoriteľa ich vôbec nezaujíma.

Všetky tieto situácie majú spoločné to, že pripúšťajú skrze lásku ospravedlniť prehliadnutie, ba dokonca i neuposlúchnutie zrozumiteľného biblického učenia. Konečný výsledok (ktorý by nás nemal prekvapiť) sa určite dostaví, niekedy dokonca ihneď, zakaždým však v podobe poškodenia, straty dôvery a rozkladu Bohom ustanovených základov stabilnej spoločnosti.

Keď Pavol hovorí: “plnosťou zákona je láska“, nemyslí tým, že máme opustiť Božie zákony, ale že naša láska k iným sa prejaví tým, že dodržíme jeho zákony a prikázania vo všetkých našich vzťahoch.

Tieto slová sú výňatkom z Epilógu Clifforda Ponda, ktorý napísal ku knihe John Charles Ryle D.D.: *Posvätenie a svätosť*, ktorú vydalo vydavateľstvo ORDO SALUTIS, Pezinok 2003, <http://www.ordo.sk/>